

Mosina - 24 grudnia 2012 r.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. Św. Mikołaja w Mosinie

ROK WIARY 2012
2013

Wiadomości Parafialne

parafii mosińskiej

Nr 143 (355)

Wydawca: Ks. proboszcz Edward Majka

wydawane od 1930 r.

Narodziny

Gdy Chrystus, dla naszego zbawienia, narodził się w betlejemskiej stajence, z radości niebo się rozgwieździło, rośliny wydały swe najlepsze owoce, zwierzęta przemówiły ludzkim głosem, a my ludzie uwierzyliśmy, że dzięki tym narodzinom możemy stać się lepsi. Możemy i musimy, jeżeli chcemy w swym sercu i w swym życiu przygotować miejsce dla rodzącego się Dziecka. Pamiętajmy bowiem, że ponad dwa tysiące lat temu, gdy Jezus miał się urodzić, nie było miejsca w gospodzie, dla Tego, o którym mówił anioł Gabriel: „On będzie wielki i Synem Najwyższego będzie zwany. Pan Bóg da mu tron Dawida, ojca jego. Będzie królował nad rodem Jakuba na wieki, a królestwo jego nie będzie mieć końca.” (Ewangelia wg Łukasza).

W dniach, kiedy wypełnić się miały słowa wypowiedziane przez anioła Gabriela, cesarz August wydał edykt dotyczący spisu ludności, na który do miasta Dawidowego zwanego Betlejem przybyli także Józef z Maryją. Po trwającej kilka dni wędrówce z Nazaretu do Betlejem przez góry Samarii, brzemienna Maryja musiała czuć się bardzo zmęczona, tym bardziej, że zbliżał się czas rozwiązania. Św. Józef szukał dla

niej choćby najskromniejszego miejsca, w którym Maryja mogłaby urodzić swe dziecko. Takowego jednak nie znalazł. „I urodziła Syna swego pierworodnego, i owinęła go w pieluszki, i złożyła w żłobie, bo nie było dla niej miejsca w gospodzie” (Ewangelia wg Łukasza). Nie było miejsca dla Maryi, nie było miejsca dla Jezusa, bo choć „Lisy mają nory i ptaki powietrzne - gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł oprzeć.” (Ewangelia wg Mateusza).

Jakże smutna i przygnębiająca była, a może jest, obojętność człowieka wobec rzeczy niepojętych i niezwykłych. Nie pozwolono Maryi w poczuciu bezpieczeństwa urodzić Króla, bo i Ona i Józef byli zbyt ubodzy, aby za nocleg w gospodzie sownie zapłacić, a ludzkie serca zbyt zatwardziały i chciwe, by pochylić się nad cudem narodzin.

Maryja rodzi więc swego Syna w betlejemskiej grocie wśród zwierząt. Nikt oprócz Niej i Józefa nie witał Światłości, niezwykłego dziecka. Nie było nikogo, kto dzieliłby z Maryją i Józefem czas oczekiwania na narodziny dziecka, kto dzieliłby ich wzruszenie i radość tuż po jego urodzeniu, kto wspólnie z Maryją i Józefem pochyliłby się z radością nad Dzieciątkiem, kto podarowałby choćby kaftanik i kocyk, by dziecko nie odczuwało chłodu.

I gdy narodziło się maleństwo, anioł Pański przyniósł radosną nowinę o narodzeniu wyczekiwanego Mesjasza nie dostojnikom, nie bogaczom, bo cóż zrozumieliby z tego ci nieszczęśnicy, lecz najuboższym spośród ubogich, pastuszkom o czystych sercach, mówiąc do nich: „Nie bójcie się! Bo oto zwiastuję wam wielką radość, która będzie udziałem całego ludu. I gdy oznajmił im, że w mieście Dawidowym przyszedł na świat Zbawiciel, ci bez wahania i z radością porzucili swe stada i pobiegli zanieść niezwykłą wieść mieszkańcom Betlejem. Gdy stawał się cud, tylko pastuszkowie, choć nie pojmowali, to jednak w niewinności swych serc czuli, czym jest to, że:

ciąg dalszy na str. 2

W betlejemskiej stajence ponad dwa tysiące lat temu narodził się Boży Syn. Wraz z Jego narodzinami Światło rozproszyło mroki, w których pograżony był człowiek. Dzięki temu Światłu radować się możemy po raz kolejny Bożym Narodzeniem. Z tej okazji życzymy Czytelnikom „Wiadomości Parafialnych”, by świąteczny czas był pełen wzruszenia płynącego z głębi serca. Niech dzielenie się opłatkiem z bliskimi będzie znakiem radosnej wieści o narodzeniu Chrystusa, niech kolędy śpiewane przy wigilijnym stole unoszą się w przestworza, niech płyną pomiędzy domami, by wśród ludzi nie było nikogo, kto nie usłyszałby nowiny, którą od ponad dwóch tysięcy lat cieszy się ludzkość.

Ksiądz Proboszcz Edward Majka oraz Redakcja „Wiadomości Parafialnych”

Bóg się rodzi, moc truchleje,
Pan niebiosów obnażony!
Ogień krzepnie, blask ciemnieje,
Ma granice Nieskończony.
Wzgardzony, okryty chwałą,
Śmiertelny Król nad wiekami!
A Słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami.

Ubodzy pastuszkowie z radością witający Zbawiciela są dowodem na to, że Jezus przyszedł na świat dla wszystkich ludzi bez wyjątku, szczególnie jednak umiłował cierpiących, prześladowanych, skrzywdzonych, odrzuconych, skromnych, pokornych, cichych, wrażliwych, miłosiernych, tych, których ubogimi duchem nazwać możemy, bo obca jest im pycha.

Gdy zasiądziemy do wigilijnej wieczerzy, gdy pomyślimy o Bożym Synu i jego skromnych narodzinach, odkryjemy, że Jego przyjsie „swoją wymową i dostępnością dla każdego przynosi radość, która wylewa się z serc i unosi się niczym betlejemską gwiazdą, nad obrazem sprzed dwóch tysięcy lat”
(www.katolik.pl) *Wiesława Szubarga*

POTRZEBA DZIĘKOWAĆ (między człowiekiem a Bogiem)

Trzeba umieć powiedzieć: „dziękuję”. Nasze dni są bogate w dary Pana. Gdybyśmy umieli je widzieć i zdawali sobie z nich sprawę, byłibyśmy wieczorem jak „jednodniowa królowa”, olśnieni i szczęśliwi z tylu ofiarowanych nam darów, wdzięczni Bogu, ufni, bo daje nam wszystko, radośni, wiedząc, że On co dzień odnawia swe dary. Wszystko jest darem Bożym, nawet najmniejsze rzeczy. Suma tych darów tworzy życie piękne lub ponure, zależnie od tego, jak ich użyjemy.

„Wszelkie dobro przez nas otrzymywane, każdy dar cenny, pochodzą z góry od Ojca Światłości, u którego nie ma żadnych zmian lub cienia niestałości (Jk 1, 17-18)”. Dziękuję za budynek świątyni w mym mieście, za jego budowniczych. Za kapłanów, którzy codziennie przywołują na ołtarz Boga żywego, za wszystkich modlących się w kaplicy przed Najświętszym Sakramentem. Dziękuję Panie, dziękuję. Dziękuję za wszystkie dary, któreś mi dzisiaj ofiarował. Dziękuję za wszystko, co widziałem, co słyszałem, otrzymywałem. Dziękuję za wodę, która mnie odświeżyła, za pachnące mydło, za orzeźwiająca pastę do zębów. Dziękuję za ubrania, które mnie ochraniają, za ich barwę i krój. Dziękuję za wierną gazetę, za zabawną historyjkę, za uśmiech poranka, za poważne zebrania, za wymierzoną sprawiedliwość, za wygrany mecz. Dziękuję za autośmietnik i za ludzi, którzy go obsługują, za ich poranne krzyki, za hałasy budzącej się ulicy. Dziękuję za moją pracę, za moje narzędzia, za moje wysiłki. Dziękuję za metal, który trzymam w rękach, za jego przeciągłą skargę pod stałą, która go

szlifuje, za zadowolone spojrzenie zwierznika i za wóz pełen wykończonych narzędzi. Dziękuję za miłą ulicę, którą szedłem, za wystawy sklepowe, za pojazdy, za przechodniów, za całe miasto, które, gdy jechałem, szybko przesuwało się pozdrawiając mnie oświetlonymi domami.

Dziękuję za pożywienie, które mnie wzmocniło. Dziękuję za samochód, który posłusznie zawiózł mnie tam, gdzie chciałem, za benzynę, która go porusza, za wiatr, który pieścił mą twarz i za drzewa, które mnie witały, gdy przejeżdżałem. Dziękuję za dziewczęta, które widziałem, za ich czerwien na ustach, za ich rozbijający uśmiech. Dziękuję za brzdąca, któremu przyglądałem się, gdy bawił się na trawniku. Dziękuję też za tego, który jeździł na wrotkach, za jego zabawną minę, gdy upadł. Dziękuję za wszystkie skierowane do mnie „dzień dobry”, za uściski rąk, które rozdałem, za ofiarowane mi uśmiechy. Dziękuję za żonę witającą mnie na progu, za jej dyskretne uczucie, za jej cichą obecność. Dziękuję za dach chroniący mnie, za światło, za śpiew w radioodbiorniku.

Dziękuję za wiadomości w mediach. Dziękuję za bukiet kwiatów - małe arcydzieło na mym stole. Dziękuję za spokojną noc, za gwiazdy, za ciszę. Dziękuję za czas, któryś Tyś mi dał, za życie, za łaskę. Dziękuję że jesteś tu, Panie. Dziękuję, że słuchasz mnie, słuchasz, na serio, że bierzesz w swe ręce więzki mych darów, gdy chcę ofiarować je swemu Ojcu. Dziękuję Panie. Dziękuję.

Stanisław Lemke

Konta: **Parafii GBS Mosina 40 9048 0007 0000 3753 2000 0001;**
CARITAS GBS Mosina 78 9048 0007 0000 4499 2000 0001

PORZĄDEK LITURGICZNY W PARAFII

ŚW. MIKOŁAJA W MOSINIE

MSZE ŚWIĘTE: NIEDZIELE I ŚWIĘTA

7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00;

DNI POWSZEDNIE

pon. – so. 7.00; 8.15; 18.00

ŚWIĘTA ZNIESIONE

7.30, 9.00, 16.00, 18.00

CHRZTY I i III sobota miesiąca

- katecheza dla rodziców i chrzestnych w przededniu chrztu po Mszy Św. wieczornej w domu katolickim.

BIURO PARAFIALNE – tel. 061 8132-861 w. 24

- poniedziałek 18.30-19.00

- środa 16.00-17.30

- czwartek i piątek 8.00-10.00

PROLONGATA GROBÓW

Wtorki od 16.00-18.00

poza miesiącami XII, I, II, VII, VIII

NARZECZENI w II i IV piątek od 16.00 do 17.30

Spotkania dla narzeczonych w II i IV **środe**

miesiąca o **godz. 18.30 w domu katolickim**

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

czynna w **środy** od 16.00 do 17.30

Każdemu Bóg daje pasje, aby spełnił swoje zadanie na ziemi...

- Jubileusz 50-lecia Kapłaństwa ks. Bolesława Nowaka, który w latach sześćdziesiątych był u nas wikariuszem

Lekcja religii w salce katechetycznej, mieszczącej się w kościele, po przeciwnej stronie zakrystii... Dziś jest tam kaplica Aniołów Stróżów. Nas, uczniów jest dużo – rocznik wyżu demograficznego. Ciśniemy się w drewnianych ławkach. Po odmówieniu modlitwy na rozpoczęcie katechezy, ksiądz, wysoki, szczupły brunet, zadaje pytanie: - Kim jest Chrystus? - Odpowiadamy, zgodnie z naszą wiedzą, grzecznie. Pyta każdego po kolei. Ale coś z odpowiedzi naszych jest niezadowolony. To mu nie wystarcza. Wreszcie wstaje Tadek. Czupryna rozczochrana, oko urwisa. Co on tam powie! Nabroić najwyższej może. – Bogiem – odpowiada bez namysłu chłopak. Na twarzy księdza maluje się uśmiech. Takiego go zapamiętałam. Moja Pierwsza Komunia Święta -rocznik 1964...Dziś, przeglądając i czytając wydaną z okazji Jubileuszu 50 lat Kapłaństwa pamiątkową ulotkę, wzruszam się bardzo i jestem dumna, że właśnie on na początku mej drogi w wierze uczył mnie religii

Urodził się 12 VIII 1938 r. w Rogoźnie Wielkopolskim, tam mieszkał i uczył się do końca nauki w liceum. W 1962 roku ukończył Arcybiskupie Seminarium Duchowne w Poznaniu. W tym samym roku przyjął z rąk arcybiskupa Antoniego Baraniaka święcenia kapłańskie.

Studia licencjackie ukończył w Akademickim Studium Teologicznym w Poznaniu, a studia doktoranckie na Papieskim Wydziale Teologicznym w Poznaniu. Jest specjalistą z dziedziny kosmologii. Pracował jako kapelan pomocniczy w Szpitalu Miejskim w Poznaniu, zajmował się młodzieżą w Kurii Metropolitalnej w Poznaniu, był kierownikiem Kancelarii Papieskiego Wydziału Teologicznego w Poznaniu, prefektem Arcybiskupiego Seminarium Duchownego, a także wykładowcą filozofii i kosmologii w Wyższym Seminarium Duchownym Karmelitów Bosych w Poznaniu. Posługę duchową pełnił kolejno w Kaszczorach, Mosinie, Poznaniu, a od 15 VII 1980 był proboszczem parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Raszkwie.

Od początku jego obecności w Raszkwie dało o sobie znać jego zamiłowanie naukowe i wydawnicze. Ks. Nowak ma bowiem na swoim koncie kilkanaście różnego rodzaju publikacji. Większość z nich ma charakter religijny i dotyczy bezpośrednio Raszkowa oraz jego dziejów. Raszkowski proboszcz opublikował także zbiór wierszy o Raszkwie i przeznaczoną dla dzieci „Baśń o Raszku”. Do tego należy doliczyć liczne artykuły w wielu pismach oraz – a może przede wszystkim – scenariusze spektakli teatralnych.

Z czasem, te przedstawienia angażujące bez mała całą lokalną społeczność, stały się „znakiem firmowym” raszkowskiej kultury. Dzieci i dorośli: lokalni handlowcy, przedsiębiorcy, rzemieślnicy, czy urzędnicy pilnie uczyli się swoich ról i występowali na scenie, często w fantazyjnych przebraniach. Od 1994 roku, dzięki staraniom i z inicjatywy ks. Nowaka, udało się wystawić między innymi: „Kabarecik raszkowski”, „Baśń o Raszku”, czy spektakl „Z ziemi polskiej do Watykanu”.

To między innymi za te osiągnięcia ks. Nowak był wielokrotnie nagradzany i wyróżniany przez władze kościelne i świeckie. W 2001 decyzją biskupa kaliskiego, Stanisława Napierały został wyniesiony do godności Honorowego Kanonika Konkatedralnej Kapituły w Ostrowie Wlkp. Ks. Nowak został wyróżniony odznaką „Zasłużony Działacz Kultury” przez Ministra Kultury i Szuki, a także m. in. Odznaką Honorową Marszałka Województwa Wielkopolskiego „Za zasługi dla Województwa Wielkopolskiego”. 19 września 2010 r. Rada Gminy i Miasta Raszków nadała mu tytuł Honorowego Obywatelstwa Gminy i Miasta Raszków.

„Tak jak poprzez obrazy Matejki postrzegamy dzieje Polski, tak poprzez utwory księdza Bolesława bliskie nam są dzieje naszej małej ojczyzny” - podkreślił burmistrz miasta Raszkowa, Jacek Bartczak podczas uroczystości Jubileuszu 50 – lecia Kapłaństwa ks. Bolesława Nowaka.

W jednej ze swoich publikacji ksiądz jubilat przypomniał postać ks. Jagielskiego, budowniczego raszkowskiego kościoła. Nosi ona tytuł „Niezapomniany w Raszkwie”. Dziś wiemy, że ten tytuł odnosi się także do osoby ks. Bolesława, bo on też jest i pozostanie niezapomniany w Raszkwie - powiedziała Aneta Franc, radna powiatowa, regionalistka i badaczka przeszłości Raszkowa i regionu.

W pamiątkowej ulotce ksiądz jubilat kieruje miłe słowa także i do nas:

„Dziękując Bogu za 50 lat kapłaństwa, nie mogę nie przekazać podziękowań tym wszystkim, których Bóg postawił na drodze mojego życia. Niech Bóg wynagrodzi zmarłych życiem w Wieczności, a żyjących darzy swym błogosławieństwem i umacnia w drodze wiodącej ku spotkaniu z nimi”.

„Niech strofy, będące częścią napisanych przeze mnie wierszy [...], będą wyrazem wdzięczności za życzenia i modlitwy.”

opr. Jolanta Kapelska

Wielkopolsce w hołdzie

(fragment)

Cóż to za ziemia?- jak wzrokiem sięgnąć,
Aż po horyzont cała pokryta
łanami zbóż złotych, zielenią równin,
poprzecinana przez rzek koryta.

Cóż to za ziemia? – gdzie wody Warty
od niepamiętnych zamierzchłych czasów
nurtem spływają ku morza głębi
przy śpiewie ptaków z pobliskich lasów.

Cóż to za ziemia? -gdzie się rodziła
nasza ojczyzna w Piastów epoce,
za księcia Mieszka tu wody chrzcielne
spraszały wiarę i Boże moce.

Cóż to za ziemia ? –co wierna ojcom
przez długie wieki polskość pieściła
na przekór wrogom, nieprzyjaciołom,
została wierną i w tym jej siła.

Cóż to za ziemia? –To Wielkopolska!
Dzielnica dumna oraz wyniosła.
Dobro ojczyzny wciąż ma na oku,
aby w spokoju i ładzie rosła.

ks. kanonik Bolesław Nowak

„...życie nie po to jest, by beczynn timerwać i aby żyć - siebie samego trzeba dać...”

W dniach 30.11. i 01.12.2012 roku nauczyciele i uczniowie Gimnazjum Nr 2 im. Jakuba Krauthofera-Krotowskiego przy Zespole Szkół w Mosinie przystąpili do tradycyjnej już w naszej szkole akcji „Paczka świąteczna”. Ta coroczna, szlachetna inicjatywa ma na celu zebranie możliwie największej ilości darów i przekazanie ich rodzinom uczniów naszej szkoły, które tego potrzebują.

Poświęcając swój wolny, weekendowy czas, gimnazjaliści zbierali dary zarówno w wielu mosińskich punktach handlowych, jak również w sklepach w Krośnie i Krosinku.

Ich zadaniem było zachęcanie klientów do zakupu artykułów spożywczych i papierniczych, słodczy, zabawek oraz chemii gospodarczej i wkładaniu tychże towarów do specjalnie oznakowanych koszy.

Dzięki zaangażowaniu młodzieży i nauczycieli naszego gimnazjum oraz sklepów, w których przeprowadzano akcję, a co najważniejsze, dzięki hojności i życzliwości mieszkańców Mo-

siny i okolic - udało Nam się zgromadzić pokaźną ilość potrzebnych produktów.

Następnie nauczyciele - organizatorzy akcji przygotowali ze złożonych artykułów paczki, które w okresie przedświątecznym trafiły do wybranych rodzin uczniów naszej szkoły.

Zebrana żywność, artykuły papiernicze i zabawki pozwoliły na przygotowanie 40 jednakowych paczek oraz kilku większych darów dla rodzin wielodzietnych.

Cieszy Nas również fakt, iż wygospodarowanymi produktami mogliśmy podzielić się z potrzebującymi uczniami Szkoły Podstawowej w Krośnie.

Jesteśmy wdzięczni za wyrażenie zgody na przeprowadzenie zbiórki następującym sklepom w Mosinie:

- „AS” ul. Topolowa, „Chata polska” ul. Leszczyńska, „Poło Market” ul. Krasickiego, „Księgarnia u Kasi” ul. Poznańska, „EKO” ul. Dworcowa, „CH Elegant” ul. Śremska, „TESCO” ul. M. Konopnickiej, a także sklepom „Tosmak” w Krosinku i „Rabok” w Krośnie.

Składamy podziękowanie i gratulacje Rodzicom wszystkich uczniów, którzy z uśmiechem i zapałem brali czynny udział w Naszej akcji, tym samym przyczyniając się do radości obdarowanych dzieci.

Pragniemy serdecznie podziękować wszystkim tym, którzy włączyli się w nasze dzieło pomocy, ofiarowali dary i pomagali w ich zbiórce.

Każdy, kto przekazał swój wkład na rzecz rodzin, może być pewny, że uczynił dobry, świąteczny uczynek...

Organizatorzy:

Anna Arlt-Stelmachowska
Małgorzata Miedziak, Renata Nurkowska
Anna Sikora, Paulina Zandek

ORĘDZIE Z GROTY BETLEJEMSKIEJ

Narodziłem się nagi, mówi Bóg, abyś ty potrafił wyrzekać się samego siebie.

Narodziłem się ubogi, abyś ty mógł uznać Mnie za jedyne bogactwo.

Narodziłem się w stajni, abyś ty nauczył się uświęcać każde miejsce.

Narodziłem się bezsilny, abyś ty nigdy się Mnie nie lękał.

Narodziłem się z miłości, abyś nigdy nie zwątpił w Moją miłość.

Narodziłem się w nocy, abyś ty uwierzył, że mogę rozjaśnić każdą rzeczywistość spowitą ciemnością.

Narodziłem się w ludzkiej postaci, mówi Bóg, abyś ty nigdy nie wstydził się być sobą.

Narodziłem się jako człowiek, abyś ty mógł się stać synem Bożym.

Narodziłem się prześladowany od początku, abyś ty nauczył się przyjmować wszelkie trudności.

Narodziłem się w prostocie, abyś ty nie był wewnętrznie zagmatwany.

Narodziłem się w twoim ludzkim życiu, mówi Bóg, aby wszystkich ludzi zaprowadzić do domu OJCA.

- Lambert Noben -

Zawsze ilekroć się uśmiechasz do swego brata i wyciągasz do niego rękę, zawsze wtedy jest Boże Narodzenie.

Zawsze ilekroć milkniesz, aby wysłuchać drugiego, zawsze wtedy jest Boże Narodzenie.

Zawsze kiedy dajesz odrobinę nadziei złamanym na duchu, zawsze wtedy jest Boże Narodzenie.

Za każdym razem, gdy rozpoznajesz z pokorą swoje ograniczenia i swoją słabość, zawsze wtedy jest Boże Narodzenie.

Zawsze ilekroć pozwolisz, by Bóg pokochał innych przez ciebie, zawsze wtedy jest Boże Narodzenie.

- Matka Teresa z Kalkuty -

Zebrane przez Janinę Górnicką

Drodzy Parafianie

Miarą naszej miłości do Pana Boga jest modlitwa. Tak jak się modlisz, tak kochasz Pana Boga.

Tym, który uzdalnia nas do modlitwy jest Duch Święty. Jednym z Jego darów jest dar pobożności, Duch Święty modli się w nas i z nami. Nie dzieje się to jednak automatycznie. Potrzebny jest ze strony człowieka wysiłek wiernie, codziennie, wciąż od nowa, podejmowany. Jeden ze świętych mówił, że modlitwa jest „pracą dla Boga” - jakże nieraz ciężką!

Chciałbym wspomnieć dzisiaj o jednej z form modlitwy: Komunii św. duchowej. Każdy może ją praktykować, nawet wtedy, gdy nie przystąpił do sakramentu pokuty lub nie może do niej przystąpić.

W jaki sposób praktykować Komunię św. duchową? Najpierw wzbudzić żal za grzechy. Odmówić „Ojczy nasz” i duchowo zjednoczyć się z tymi ludźmi, którzy gdziekolwiek na ziemi przyjmują Pana Jezusa w Hostii. Wyrazić pragnienie przyjęcia Chrystusa tymi lub podobnymi słowami: Przyjdź Panie Jezu, przyjdź do serca mego, bo Cię bardzo kocham lub Pragnę Cię przyjąć Panie, z tą samą czystością, pokorą i pobożnością, z jaką przyjęła Cię Twoja Najświętsza Matka; z duchem i żarliwością świętych. Podziękować Panu Jezusowi i poprosić o Jego błogosławieństwo.

Bardzo zachęcam - w różnych chwilach dnia - pracy i odpoczynku, zwłaszcza kiedy bardziej potrzebujemy pomocy Pana Boga: praktykujmy Komunię św. duchową!

x Adam

Rycerze Niepokalanej w obronie wiary i Kościoła

W Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny 8 grudnia 2012 r., akt oddania się Maryi złożyło 18 Rycerzy Niepokalanej, w tym duszpasterz grupy diakon Gniewomir Kujawa. Podstawowymi elementami duchowości naszej grupy będzie rozwój życia duchowego każdego z członków, wzajemna pomoc oraz służba Kościołowi, szczególnie w obronie wiary.

FALA ZŁA ZNÓW WZBIERA

Przez świat przetacza się fala wroga Bogu w Trójcy Jedynemu, Kościołowi i Jego Matce, Maryi. Do niedawna wydawało się, iż będzie to omijać Polskę. Dotyka to jednak i nas. Z przestrzeni publicznej próbuje się usuwać krzyże. Jeden polskich posłów zadeklarował, że chciałby wprowadzić zakaz dla pojawiania się duchownych w su-tannach w miejscach publicznych. Wymiar sprawiedliwości za "swoistą formę sztuki" uznał czyn Adama Darskiego "Nergala". Podał on Biblię i rozrzucił jej strzępy wśród publiczności, nazywając ją przy tym m.in. "kłamiwą księgą". Potem kartki Biblii zostały spalone przez fanów zespołu. W trakcie występu Darski nazwał też Kościół katolicki "największą zbrodniczą sektą".

Niedawno mężczyzna dokonał profanacji łaskami słynącego Cudownego Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej rzucając czarną farbą w Jasnogórski Obraz. Podniesiono rękę na jedną z największych świętości narodu polskiego.

RYCERSKA ODPOWIEDŹ

Grono parafian wraz z diakonem Gniewomirem Kujawą postanowiło oddać się Maryi. Aby dodatkowo zachęcić parafian, do Mosiny przybył franciszkanin, o. Lucjan Ubysz, który 1-2 grudnia br. na zaproszenie Ks. Proboszcza Edwarda Majki głosił kazania poświęcone Rycerstwu i św. Maksymilianowi Kolbe. W poniedziałek 3 grudnia br. odbyło się spotkanie wprowadzające i organizacyjne przyszłych rycerzy. W Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, 8 grudnia 2012 r., grupa 18 wiernych złożyła akt oddania się Maryi Niepokalanej [tekst zawierzenia niżej], w tym duszpasterz grupy diakon Gniewomir Kujawa. Znakiem zawierzenia Maryi było nałożenie na każdego Rycerza Cudownego Medalika.

W WALCE ZE ZŁEM

Oddając się Maryi w Rycerstwie Niepokalanej św. Maksymiliana Kolbe stajemy do walki ze złem, w pierwszym rzędzie do wal-

ki z własnym grzechem. Pierwszym i podstawowym obowiązkiem każdego wierzącego jest bowiem troska o własną duszę poprzez życie sakramentalne i modlitwę. Będziemy pogłębiali wiedzę religijną na comiesięcznych konferencjach prowadzonych przez opiekuna duchowego, abyśmy mogli również racjonalnymi argumentami bronić wiary i głosić Ewangelię. Nasza troska o wspólnotę Kościoła wyraża się poprzez modlitwę każdego z nas indywidualnie, jak i w czasie nabożeństw – jak chociażby poprzez prowadzenie w każdą pierwszą sobotę nabożeństw wynagradzających Maryi.

We wspólnocie będziemy towarzyszyć i wspierać się nawzajem we wzrastaniu duchowym. O ile zajdzie taka potrzeba i będą możliwości, będziemy pomagać sobie w sprawach bardziej przyziemnych. Jednak, co najważniejsze w życiu wspólnoty, będziemy troszczyli się o Rycerza po jego śmierci, szturmując Bramy Niebios modlitwą poprzez starania o odpust zupełny za jego duszę.

Będziemy zamierzali przedsięwziąć szereg innych działań. Ale nie będziemy ich szumnie zapowiadali, tylko sukcesywnie będziemy o nich informowali w ogłoszeniach parafialnych i na łamach „Wiadomości Parafialnych”.

Zdobywajmy cały świat dla Chrystusa przez Niepokalaną

Rycerz Niepokalanej

Franciszkanin, o. Lucjan Ubysz dokonuje aktu poświęcenia Cudownych Medalików

Grono Rycerzy Niepokalanej wraz z diakonem Gniewomirem Kujawą.

AKT ODDANIA SIĘ NIEPOKALANEJ ŚW. MAKSYMILIAN MARIA KOLBE

W. O Niepokalana, nieba i ziemi Królowo, Ucieczko grzesznych i Matko nasza najmiłościwsza, Ty, której Bóg cały porządek miłosierdzia powierzył raczył, ja, niegodny grzesznik, rzucam się do stóp Twoich, kornie błagając, abyś mnie całego i zupełnie za rzecz i własność swoją przyjmując raczyła i uczyniła ze mną, wraz ze wszystkimi władzami mej duszy i ciała, i z całym moim życiem, śmiercią i wiecznością, cokolwiek Ci się podoba.

Użyj także, jeżeli zechcesz, mnie całego, bez żadnego zastrzeżenia, do dokonania tego, co o Tobie powiedziano: „Ona zetrze głowę twoją”, jako też: "Wszystkie herezje samaś zniszczyła na całym świecie", abym w Twoich niepokalanym i najmiłościwszym rękach stał się użytecznym narzędziem do zaszczepienia i jak najsilniejszego wzrostu Twojej chwały w tyłu zbłąkanych i obojętnych duszach, a w ten sposób do jak największego rozszerzenia błogosławionego Królestwa Najświętszego Serca Jezusowego: albowiem gdzie Ty wejdiesz, tam łaskę nawrócenia i uświęcenia wypraszasz, przez Twoje bowiem ręce wszelkie łaski z Najśladszego Serca Jezusowego na nas spływają.

K. Dozwól mi chwalić Cię, Panno Przenajświętsza. W. Daj mi moc przeciw nieprzyjaciółom Twoim.

Darujmy zmarłym to, co mamy najcenniejsze - modlitwę za ich dusze. Szczególną formą są odpusty. Z wiarą korzystajmy z obfitego skarbcza Kościoła! Apostolat Duszy Czyścowych

PRZEDŚWIĄTECZNE WIEŚCI ZE SZKÓŁ I TY MOŻESZ ZOSTAĆ ŚWIĘTYM MIKOŁAJEM

Adwent jest krótki. Krótkie są też jego dni - wcześniej robi się ciemno na dworze i długo nie wstaje słońce. Adwentowe oczekiwanie to jednak czas wyjątkowy. Jego godziny wypełnione są różnymi działaniami, przez które chcemy przemieniać świat. Ten nasz mały świat, najbliższy, ten na który możemy mieć wpływ.

3 grudnia, czyli zaraz po pierwszej niedzieli Adwentu, rozpoczęła się coroczna akcja w Zespole Szkół w Mosinie pt. "I Ty możesz zostać słodkim Mikołajem". To już szósty rok. Przez pięć szkolnych dni nasza społeczność jednoczyła się wokół akcji, której bohaterem był Mikołaj, jakby w dwóch wydaniach. Pierwszy, to Patron naszej parafii. Dlatego nasza akcja odbywa się zawsze w dni najbliższe Jego święta. A drugi Mikołaj to nasz szkolny kolega. Nie chodzi z nami na lekcje, bo właściwie walczy z chorobą przez całe życie. Mikołaj Kramer choruje na rdzeniowy zanik mięśni. Skutki choroby można tylko łagodzić, stosując odpowiednią rehabilitację, na którą przekazaliśmy zebrane pieniądze. Łącznie ofiarowaliśmy naszemu koledze w tym roku 560 zł. I to nasza wielka adwentowa radość i powód do dumy. Doświadczaliśmy kolejny raz, że poprzez proste środki możemy dokonać czegoś dobrego i ważnego. Akcja polegała na sprzedaży ciasta za symboliczną złotówkę. Wszyscy mogli się przyłączyć, bez względu na wiek. Każdy oddział gimnazjalny sprzedawał swoje wypieki w wyznaczony dzień. Jak co roku także nauczyciele przyłączyli się do wspólnego dzieła -

przygotowali słodkości w same „mikołajki”. Gdy szóstego grudnia Mikołaj obchodził imieniny, Szkolne Koło Caritas przygotowało dla niego wyjątkową kartkę z życzeniami- długą wstęgę, gdzie każdy mógł wpisać swoje życzenia. Koledzy z jego klasy odwiedzili go tego dnia i przekazali nasz drobny upominek. Wiemy, że go zaskoczył i ucieszył!

Z roku na rok akcja „I Ty możesz zostać słodkim Mikołajem” cieszy się coraz większym odzewem. Wiemy, że ten pomysł przyjął się również w Gimnazjum nr 1, gdzie drugi raz zorganizowano słodkie, mikołajowe śniadanka. Odwiedzili nas starsi koledzy, już absolwenci naszej szkoły i opowiedzieli, że także przenieśli takie działanie do swojego liceum. Dzięki takim akcjom możemy pomóc chorym i potrzebującym. Taki mały gest, a tak dużo znaczy. I to nie tylko dla obdarowanych! Sami przekonujemy się „ile serca jest w nas”. Tak jak w tej piosence zespołu PIN, której często słuchamy w grudniu:

„Święty czas, to radosny czas.
Zobacz ile serca jest w nas.
Gdy w kręgu świątecznym
wirują dziś, nasze nadzieje
na nowe dni.”

Katarzyna Woyda i Anna Obst z oddziału IIIb

Z Gimnazjum nr 2 im. Jakuba Krauthofera - Krotowskiego

„Musimy na nowo, karmić się Słowem Bożym” (Benedykt XVI)

Ogromną radością jest dla mnie spotkanie się z młodzieżą, która czyta Pismo Święte. Nazywam ich niezwykłymi odkrywcami, ponieważ słuchając, jak opowiadają o tym, co przeczytali, co zrozumieli w Słowie Boga, dostrzegam nieustanną świeżość Jego miłości, i wciąż aktualną skarbnicę mądrości dla wszystkich pokoleń. Bóg wciąż nowy, zaskakujący i nieskończenie dobry.

W tym roku – Wiary; Ojciec Święty Benedykt XVI wskazuje na potrzebę „karmienia się słowem Bożym”; zupełnie na nowo, by odkryć nowy horyzont przenikania Ewangelii do naszej codzienności. W liście apostołskim „Porta Fidei” woła: Nie możemy zgodzić się na to, by sól utraciła smak, a światło było umieszczone pod korcem (po. Mt.5;13-16). Także współczesny człowiek może na nowo odczuć potrzebę, by – jak Samarytanka – pójść do studni i słuchać Jezusa, który zachęca do wiary w Niego i czerpania z Jego źródła, tryskającego wodą żywą (por. J 4; 14). Musimy na nowo z chęcią karmić się Słowem Bożym...” (p. 3)

W naszym mosińskim dekanacie jest dużo młodych, wspaniałych chrześcijan, którzy dbają, by ich lampy nie gasły, by były napelnione oliwą Słowa Bożego, by ich myśli przenikało Słowo Życia. Od sześciu lat w szkole, w której pracuję – Zespole Szkół im. Adama Wodczicki w Mosinie – organizuję w ramach tzw. Międzygimnazjalnej Ligi, konkurs biblijny. Zapraszam uczniów ze szkół gimnazjalnych do czytania Biblii, a potem do rywalizacji, kto więcej zapamiętał, przemyślał i potrafi przekazać Słowo Boga. Dla tych młodych jest to wymagające, pytania bywają bardzo szczegółowe i muszą się mocno wgrać w tekst, by być najlepszymi. Uważam jednak, że najtrudniejszą częścią tego konkursu jest ich praca w domu, i troska o to, by znaleźć czas pomiędzy rozlicznymi obowiązkami na rozwijanie swych zainteresowań i nie

wstydić się przed rówieśnikami, że to ich interesuje, w czasach gdy wszystko co Boże i co jest związane z kościołem traktuje się często jak zaściankowe, nieoptymalne. Ci młodzi angażując swój czas w poznanie Boga zaprzeczają światu i wyznają swoje Credo: „Wierzę w Boga Ojca, Jezusa Chrystusa i Ducha Świętego”.

Chciałabym także podziękować ich katechetom, którzy wiernie poświęcają swój czas na przygotowanie młodzieży do konkursu, na szukanie wspólnie odpowiedzi na pytania.

W tegorocznym konkursie, wzięło udział w eliminacjach - 120 uczniów, do finału zakwalifikowało się 21 z siedmiu gimnazjów: Mosina nr 1, Mosina nr 2, Manieczki, Rogalin, Rogalinek, Luboń nr 1 oraz z Borowa. Czas razem spędzony był pełen radości i refleksji, szczególnie dla nas katechetów. Jak co roku, część konkursu była oparta na prezentacji multimedialnej - sprawiała ona najwięcej emocji. Wszyscy uczestnicy finału zaprezentowali bardzo wysoki poziom przygotowania, co sprawiło, że rywalizacja była wyrównana, aż do ogłoszenia wyników:

I miejsce: Anna Szeszko - Gimnazjum nr 1 w Mosinie

II miejsce: Magdalena Litka - Gimnazjum nr 2 w Mosinie

III miejsce: Daria Łączna - Gimnazjum w Borowie

IV miejsce: Mariusz Mieloch - Gimnazjum w Rogalinie

Dla mnie jako katechety w szkole ponadgimnazjalnej ogromnie ważne jest także zaplecze: dyrekcja, która wspiera, koleżanki i koledzy nauczyciele, którzy wychodzą naprzeciw, pomagając w różnych inicjatywach, zastępując i wspomagając. Nie mogę jednak zapomnieć o samych uczniach, bezpośrednio zaangażowanych i oddanych, dających świadectwo swojej wiary. Dziękuję bardzo Oli Pajzert, Darii Żydowicz oraz Dawidowi Ignasiak i Kamilowi Łuczka.

Można zobaczyć, co się działo podczas tegorocznego konkursu, 28.11.2012, na stronie internetowej Zespołu Szkół im. Adama Wodczicki w Mosinie (www.zsmosina.pl - wydarzenia 2012/2013). Natomiast w zakładce Międzygimnazjalnej Ligi zamieszczone są szczegółowe informacje o wszystkich konkursach biblijnych przeprowadzonych w naszej szkole (regulaminy, zestawy pytań konkursowych z eliminacji etapów gimnazjalnych i finałów, wykorzystane prezentacje multimedialne, dokumentacje fotograficzne). Zapraszam do lektury.

s. **Rut** CSDC

MUZYKA W LITURGII

Czas na kolędę przy Wigilijnym Stole.

Tajemnica Wcielenia i Objawienia Boga-Człowieka światu wyraża się w liturgicznej pamiętce Bożego Narodzenia. Śpiewane w tym okresie kolędy rozbrzmiewają radością z powodu przyjścia Chrystusa oraz zachęcają do otwarcia serca i godnego przyjęcia Go. Przybliżają nam cud sprzed dwóch tysięcy lat: wydarzenia nocy betlejemskiej, pokłonu pasterzy, uroku miejsca narodzenia - groty czy stajenki, w której narodził się Zbawiciel. Stopniowo tematyka tej twórczości rozszerzała się o inne fakty z dzieciństwa Chrystusa: rzezi niemowląt, hołdu mędrców (tzw. trzech króli), snów św. Józefa, ucieczki do Egiptu. Kolędy. Trudno wyobrazić sobie polskie kościoły, domy bez śpiewu kolęd w tym okresie liturgicznym. Przebogata jest ta forma muzyczna w polskiej kulturze.

Tradycją polskich rodzin od wielu wieków aż do dnia dzisiejszego jest śpiewanie kolęd i pastorałek przez wszystkich domowników w wieczór wigilijny i w okresie Świąt Bożego Narodzenia. Odpowiedniego nastroju dodaje żłódek z Świętą Rodziną, choinką rozświetloną lampkami i rozlegające się dźwięki jakiegoś instrumentu, na którym ktoś z domowników nauczył się grać. Odwiedzające się rodziny przygotowują repertuar składający się niekiedy z mniej znanych kolęd czy pastorałek, by umilić sobie czas Bożego Narodzenia, by było radośniej i by stworzyć niepowtarzalny nastrój, który by pozostał na długo w ich pamięci. W wielu domach słychać dźwięki kolęd wykonywane przez dzieci i młodzież chcące stworzyć odpowiedni klimat rodzicom i sobie w ten wyjątkowy czas.

Kolędy są utworami niezwykle popularnymi i lubianymi przez wszystkich. Najstarsze są często prawdziwymi skarbami

poezji ludowej. Dużo w nich prostoty i swoistego wdzięku. Anonimowa twórczość ludowa sięga kilkunastu wieków wstecz, kiedy to kolędy były pieśniami formułującymi życzenia pomyślności śpiewanymi po domach przy okazji wręczania noworocznych darów. Z ludowej tradycji kolęda noworoczna, (po przyjęciu chrześcijaństwa) - wigilijna trafiła do kościołów i stała się odtąd religijną pieśnią bożonarodzeniową. Były i są śpiewane podczas jasełek i misterii bożonarodzeniowych. Mimo swej prostoty są utworami posiadającymi nieprzemijające wartości artystyczne i wielka moc wewnętrzna, która jak przemożna siła pozwala im przetrwać przez całe wieki. Kolęda każdego człowieka urzeka swoją wrażliwością pełną słodyczy i delikatności. Równoległe w tym czasie śpiewane są pastorałki - pieśni pasterskie związane z tradycją Bożego Narodzenia o wątkach zaczerpniętych z życia codziennego. Pastorałki zawierają liczne wiadomości o życiu i zwyczajach polskiej wsi - imionach gospodarzy, darach, jakimi się obdarowywali i instrumentach wiejskich.

Dziś kolędy i pastorałki są wykonywane także klasycznie, np. przez zespoły: Mazowsze, Śląsk, Poznańskie Słowiki, a także przez artystów rozmaitych gatunków muzycznych. Podsumowując można powiedzieć, że kolęda na kuli ziemskiej znana jest każdemu. I my pokłońmy się tym pieśniom, witając i oddając cześć Dzieciątku Jezus, bez którego nie byłoby ani świąt ani tak bogatej twórczości chwytającej każdego za serce.

Paweł Szukalski

„Przed oczy Twoje Panie, winy nasze składamy...”

Trochę przekornie - zamiast alfabetu świętych

Czas Adwentu jako radosne oczekiwanie na przyjście Pana skłania nas częstokroć do entuzjastycznego wybuchu miłości ku Najwyższemu, a co za tym idzie chęci przypodobania się Mu. Objawia się to szczególniejszą troską o swój wizerunek duchowy, zwłaszcza w pierwszym okresie Adwentu, gdy przypominamy sobie, że Chrystus kiedyś przyjdzie ponownie i osądzi nas z naszych czynów i intencji. Cieszymy się i radujemy, bo nic bardziej tęsknie oczekiwanego niż spotkanie z Ukochanym, gdy ukaze nam On wreszcie swoje Oblicze. To nic, że sąd ostateczny, że koniec doczesnego świata: czeka nas świat wieczny! „Gwałtownością zdobywajmy niebo!” –to słowa zasłyszane w adwentowym kazaniu u poznańskich dominikanów. Gwałtownością niebo zdobywali święci, często porywczy, nadpobudliwi jak św. Piotr chodzący po wodzie, św. Jan, Jakub, Paweł i inni święci, po ludzku przecież błędzący, ale za to żyjący i pracujący z wielką wiarą i oddaną miłością ku Bogu. Troską o wizerunek duchowy, aby podobać się Bogu bardziej, jest składanie i wypełnianie postanowień, udział efektywniejszy w nabożeństwach, a także czytanie i rozważanie pism duchowych.

Tu zbliżamy się do tekstu suplikacji „Przed oczy Twoje Panie winy nasze składamy”. Napisał go papież Urban VIII, żyjący na przełomie XVI i XVII wieku, zwany poetą wśród papieży, będący mecenasem kultury i sztuki. Na jego papieskim dworze jednym z czołowych europejskich intelektualistów był polski jezuita ks. Maciej Kazimierz Sarbiewski, zwany chrześcijańskim Horacym. Jego obszerne traktaty o poezji doskonale tłumaczone były w wielu krajach. Cóż to jest suplikacja? To korne modlitwy zanoszone przez kapłana i lud do Boga z prośbą o uchylenie nieszczęść grożących ciału i duszy, o usunięcie klęsk doczesnych grożących okolicy, krajom, narodom. Warto potrudzić się i

wczytać w trudny, ale piękny, barokowy język i odnaleźć w nim ponadczasową przecież tęsknotę ludzi za Bożą miłością, ludzi pełnych obawy, że nie są tej miłości godni, że nie umieją wytrwać w swych postanowieniach poprawy, ludzi nałogowo przywiązanych do grzechu, ludzi jednak z ufnością wierzących w miłosierdzie Boże, ludzi z nicości stworzonych, a więc dlatego gorliwie proszących!

Powstało zaiste wiele tłumaczeń, a także i wersji tej sublimacji. Ciekawa jest ta autorstwa Lucjana Rydla, napisana jako pieśń legionowa w 1915 roku w Bronowicach. Rok i miejscowość powstania tłumaczą wszystko. U progu nowego roku pomódlmy się i my słowami urbanowej suplikacji, mając każdy w swoim sercu swoje prywatne obawy, a także obawy świata i narodu, pamiętając też o tym, że gwałtownością i entuzjazmem wiary zdobywa się niebo!

ks. Maciej Kazimierz Sarbiewski

Papież Urban VIII

ciąg dalszy na str. 8

ciąg dalszy ze str. 7

Przed oczy Twoje, Panie, winy nasze składamy,
a karanie, które za nie odbieramy, - przyrównujemy.

Jeżeli uważamy złości, - któreśmy popełnili,
mniej daleko cierpimy, - niżeliśmy zasłużyli.

Cieęższe jest to, czego się znamy być winnymi,
a lżejsze to, co ponosimy.

Karę za grzechy dobrze czujemy,
a przecież grzeszyć - poprzestać nie chcemy.

Pośród plag Twoich niedołężność nasza wielce truchleje,
wszakże w nieprawościach - żadna się odmiana nie dzieje.

Umysł utrapieniem srodze ściśniony,
a upór w złem - trwa nic nie poruszony.

Życie w uciskach prawie ustaje,
złych jednak nałogów swoich - nie poprzestaje.

Jeżeli nawrócenia łaskawie czekasz, - my się nie poprawujemy;
jeżeli sprawiedliwie karzesz - wytrwać nie możemy.

Wyznajemy z płaczem w karaniu, - czegośmy się dopuszczali,
a po nawiedzeniu zapominamy, - czegośmy dopiero płakali.

Gdy miecz Twój na nas podniesiony trzymasz, - wieleć
obiecujemy,
a skoro go spuścisz, - obietnic wykonać nie chcemy.

Kiedy nas karzesz, prosimy, - abyś się zmiłował,

Minął dzień, minął miesiąc, mija rok...Liczymy te lata, ze zdumieniem spostrzegając, że szybko mijają. Czy są spełnione? Dobrze odczytane natchnienia, praca nad poznaniem siebie, otwartość na świat i jego piękno, szacunek, odwaga, pracowitość, odkryte powołanie, a wśród wielu tych cech przede wszystkim nieustanne zadawanie Bogu pytań niesie nadzieję w każdym wieku wbrew przeciwnościom losu na uzyskanie twierdzącej odpowiedzi.

Minął dzień...

Za oknem ciemno, wiatr cicho piszczy,
Z komina sąsiedniego domu sączy się dymu stróżka...
Widzę ledwie zarys dachu, choć przecież błyszczy,
Gdy dzień słońcem odbija się w nowych dachówkach...

W południe sroka z orzechem w dziobie
Przysiadła tam, kołyszac się na kalenicy.
Może go gdzieś w wiadomej spizarni zakopie,
A potem znów będzie szukać po próżnicy.

Na wąskim podjeździe dwa samochody drzemią,
Kilometrami codziennych dróg znużone.
Jeden za drugim, pod pierwszym miękki przedmiot,
W pośpiechu wysiadania pozostawiony.

Zaraz kot umościł sobie tam wygodne gniazdko,
Dosyć złowrogo rzucając oczu zielenią,

a gdy przestaniesz, pobudzamy Cię znowu, - abyś nam nie
folgował.

Oto nas masz korzących się Tobie, - Wszechmogący Boże!
Wiemy, iż jeżeli miłosierdzie nie odpuści, - sprawiedliwość
słusznie nas zagubić może.

Racz nam tedy dać, o co żebrzemy, - lubośmy nie zasłużyli,
któryś nas z niczego stworzył, - abyśmy Cię prosili.

ułożył papież Urban VIII

Przed oczy Twoje — Panie!
Krzywdy nasze składamy.
To żywcem pogrzebanie
W czyścicowych mąk otchłanie —
Ran coraz nowych szramy.
Te gwałty i uciski
Nad miarę i nad siły,
Ten ból rozpaczy bliski,
Z którym się od kołyski
Zmagamy do mogiły.
Od dziada i pradziada —
Z pokoleń w pokolenia
Kłęska dziedzictwem spada,
Zniszczenie i zagłada
W cmentarz nam Polskę zmienia.
A my w sercu i czynie
Tej Matce wierni zawsze —
I ufni, że nie zginie,
— Jak ojce — tak my ninie
W boje lecim najkrwawsze.

Lucjan Rydel, lipiec, 1915 fragment pieśni legionowej

Jolanta Kapelska

* * *

Aż zasnął uspokojony tej ciszy namiastką.
Samochodu wewnątrz pustą wreszcie jest przestrzenią.

Przebiegam okiem pokój: nośnik pamięci, karta,
W aparacie kilka dobrych zdjęć: na folder jutro.
Poczta, facebook, ta drukarka jest już nic nie warta,
Trzeba będzie znów odwiedzić komputron.

Brudne kubki na parapecie, brązowy osad na ścianie.
Gorąca czekolada, zakupy, tercja na lodowisku.
Wspomnienie przyjemne po czekoladzie w filizance.
Zmęczone łyżwy w kącie też mówią wszystko.

Powoli dzień zasypia, utrudzony takim jakim gadaniem,
kilku ludzi spotkaniem, jakie mu przeznaczone było.
A ja uspokojona chorej matki miarowym oddychaniem
Myślę, że dobrze się wszystko dziś spełniło.

J. Kapelska

Wiadomości Parafialne - parafii mosińskiej- wydawca ks. proboszcz Edward Majka.

Adres redakcji: 62-050 Mosina ul. Kościuszki 1 tel. 61 813 29 18, www.parafiamosina.republika.pl – opracowanie Paweł Zawieja - www.wiadparafmosina.republika.pl
e-mail: parafiamosina@poczta.onet.pl

„Wiadomości Parafialne” redaguje zespół w składzie: Wiesława Szubarga (red. odpowiedzialny), Tadeusz Małecki (z-ca red. odpowiedzialnego), Anna Cicha, Katarzyna “Kropka” Czaińska,
Jolanta Kapelska, Stanisław Lemke, Joanna Stiller, Paweł Szukalski, Stanisław Kosowicz (redakcja techniczna)

Redakcja zastrzega sobie prawo do adustacji i skracania tekstów. Wszelką korespondencję prosimy kierować na adres j.w. z dopiskiem **Wiadomości Parafialne**.

KOMENTARZ DO PLANU KOŁĘDY

Tak parafianie jak i duszpasterze chcieliby mieć jasny plan wędrówek kolędowych. To pomaga zaplanować wspólne spotkanie. Odważyłem się po 16 latach podać do „Wiadomości Parafialnych” cały plan kolędy. Ale jest to bardzo ryzykowne ... choroba, nagły wyjazd okolicznościowy ...a nawet śmierć może stanąć na przeszkodzie (właśnie w trakcie pisania planu otrzymałem telefon o śmierci mego kuzyna w Elblągu ... mimo przedświadczeń obowiązków w jedną noc pokonuję tę odległość i w drugą noc wracam – ale czy taka sprawa mogłaby się udać w czasie kolędy ?!). Dlatego proszę przyjąć ten plan jako warunkowy ... o ile nic poważnego nie stanie na przeszkodzie kolędnikom. Proszę też z wyrozumieniem przyjąć możliwości kolędników (ich zdrowie, kondycję, czas w którym li tylko mogą służyć nam pomocą). Tegoroczne wczesne ferie zimowe są powodem wyjazdu księży wikariuszy z młodzieżą w góry i też ograniczają pole manewru kolędowego. Czasem trudno wymagać by po 6 czy 7 katechezach sprawnie ruszać na szlaki kolędowe. Trzeba też zrozumieć i Gospodarza parafii , że zabiera 7-my krzyżyk wieku i pnie się po schodach i piętach, gdy Jego parafianie w tym wieku od dawna zażywają spokojnej emerytury. Z Bogiem do zobaczenia na trasie kolędowej.

Ks. Edward Majka - proboszcz

PLAN KOŁĘDY - 2012/2013

27 grudnia 2012r. – czwartek od g.10.00

1	Śremska od torów do świateł i Ks. Wawrzyniaka
2	Ptasia od Śremskiej i Jasna od lasu
3	Śremska od lasu do torów obie strony
4	Słoneczna od lasu i Wybickiego od Krosińskiej i Klonowa
5	Sosnowa od lasu i Podgórna od Krosińskiej
6	Czwartaków od Śremskiej, Szpakowa, Wrzosowa i Torowa od Ogrodowej

28 grudnia 2012r. piątek od g.10.00

1	Sowiniecka Bl. 47
2	Sowiniecka Bl. 46
3	Sowiniecka Bl. 47A i Bl.47B
4	Sowiniecka Bl. 46A
5	Sowiniecka Bl. 46B
6	Sowiniecka Bl. 46C

29 grudnia 2012r. – sobota od g.10.00

1	Konopnickiej od nr 21 w kier. Moreny obie strony
2	Krotowskiego od Bl. 12 w stronę Rynku, Tylna i Wąska
3	Budzyńska od Kołłątaja Krotowskiego Bl. 14, Pałac i Oficyny, os. Sportowe
4	Pl. 20 Października od nr 1
5	Reja od Budzyńskiej i Prusa
6	Konopnickiej od p. Unisławy Szczepaniak, Parkowa i Krańcowa
7	Jeziorna od Konopnickiej

30 grudnia 2012r. – niedziela od g.14.00

1	25 Stycznia lewa str. od Budzyńskiej
2	Powstańców Wlkp. od Orzeszkowej
3	Żeromskiego od lasu

4	25 Stycznia prawa str.od Budzyńskiej i Orzeszkowej
5	Dembowskiego, Porazińskiej, Tuwima , Nałkowskiej i Norwida
6	Gałczyńskiego, Staffa, Dąbrowskiej, Leśmiana i Brzechwy

31 grudnia 2012r. – poniedziałek od g.10.00

1	Ogrodowa od torów
2	Cisowa od torów
3	Jaworowa od torów
4	Akacjowa od torów i Jodłowa
5	Grabowa od torów
6	Długa od torów

2 Stycznia 2013r. – środa od g.14.00

1	Kasprowicza od torów
2	Leszczyńska prawa str. od Krosna
3	Leszczyńska lewa str. od Krosna
4	Kasztanowa od torów i Strzałowa od Leszczyńskiej
5	Jesionowa od Kasztanowej i Dębowa od Leszczyńskiej

3 Stycznia 2013r. czwartek od g.14.00

1	Jarzynowa od Strzeleckiej
2	Bukowa od Strzałowej i Wierzbowa od Jarzynowej
3	Kalinowa od Strzeleckiej i Olchowa od Skrytej
4	Krasickiego od Leszczyńskiej i Niemcewicza
5	Skryta od Strzeleckiej

4 Stycznia 2013r. – piątek od g.14.00

1	Kościuszki od Poznańskiej
2	Garbarska od Krotowskiego i Niezłomnych od Rynku

3	Rzeczna, Kanałowa i Łazienna
4	Sowiniecka prawa str. od lasu
5	Sowiniecka lewa str. od lasu

5 Stycznia 2013r. – sobota od g.10.00

1	Mieszka I od Leszczyńskiej i Asnyka od nru 1
2	B. Chrobrego od nru 1 i B. Śmiałego
3	Strzelecka prawa str. od Krosna
4	B. Krzywoustego od Strzeleckiej, Królowej Jadwigi i Łokietka
5	Strzelecka lewa str. od Krosna
6	Strzelecka obie strony od świateł

6 Stycznia 2013r. - niedziela Trzech Króli od g. 14.00

1	Dworcowa Bl. 5
2	Kolejowa od Leszczyńskiej obie strony
3	Kolejowa od Sowinieckiej obie strony
4	Nowa od Kolejowej i Mostowa od świateł
5	Dworcowa Bl. 6
6	Rzeczypospolitej od Puszczykowa
7	Dworcowa od Ks. Wawrzyniaka

7 Stycznia 2013r. poniedziałek od g. 14.00

1	Słowackiego od Poznańskiej
2	Poznańska prawa str. od Krzyża
3	Poznańska lewa str. od Krzyża
4	Nizinna od Szyszkowej, Zieleniec i Mocka
5	Platanowa od Rzeczypospolitej Mosińskiej i Wodna od Świerkowej
6	Szkolna od szkoły, Spokojna i Kościelna od Kościuszki

8 Stycznia 2013r. – wtorek od g. 14.00

1	Leśna od Poznańskiej
2	Chopina od Puszczykowa i Szyszkowa
3	Wysoka od Poznańskiej
4	Szosa Poznańska od
5	Czarnokurz od Poznańskiej i Osiedlowa
6	Modrzewiowa od Świerkowej od 15.00
7	Świerkowa od Poznańskiej i Gajowa

9 Stycznia 2013r. – środa od g.14.00

1	Cegielnia i Chodkiewicza od numeru 1
2	Poniatowskiego od świateł i Sienkiewicza
3	Mickiewicza od torów
4	Krosińska od Śremskiej i Kwiatowa
5	Kołatąja od Budzyńskiej

6	Reymonta od Sienkiewicza i Kilińskiego
---	--

**10 Stycznia 2013r. –
czwartek od g.14.00**

1	Czereśniowa od Sowinieckiej
2	Czereśniowa Bl. 6, 8, 10
3	Gruszkowa od Piaskowej i Skrajna
4	Piaskowa prawa str. od Czereśniowej
5	Jagodowa od Gruszkowej i Poziomkowa
6	Piaskowa lewa strona od Czereśniowej

11 Stycznia 2013r. – piątek od g.14.00

1	Porzeczkowa od Czereśniowej i Jabłkowa od Skrajnej
2	Wiosny Ludów od Sowinieckiej
3	Sowińskiego od kanału
4	Łakowa od Czereśniowej
5	Marcinkowskiego od Piaskowej
6	Topolowa od Skrajnej

12 Stycznia 2013r. – sobota od g.10.00

1	Skrzynecka od leśn, Krótka od Wiejskiej i Spacerowa od Pożegowskiej
2	Pożegowska od góry obie strony
3	Targowa od Skrajnej
4	Pożegowska od dołu obie strony
5	Wiejska od góry
6	Czarneckiego od Topolowej i Farbiarska od torów
7	Fiedlera od Pożegowskiej i Fredry

13 Stycznia 2013r. – niedziela od g.14.00

1	Brzoskwiniowa od Gruszkowej
2	Wiatrowa od kanału
3	Morelowa od kanału
4	Śliwkowa od Wiatrowej i Obrzańska
5	Agrestowa od Targowej
6	Brzozowa od Targowej i Wiśniowa od Topolowej

**14 Stycznia 2013r. – poniedziałek od
g.14.00**

1	Jeziory
2	Sowiniec
3	Bogulin i Sowinki od końca
4	Ludwikowo

ZGONY:

Grygier Wacław – l. 78, Kędziora Stanisława – l. 84, Mayer Krystyna - l. 92, Stanikowska Stefania - l. 84, Brycki Piotr – l. 84, Woźniak Alfons - l. 80, Wojciechowski Eugeniusz l. 74, Kubiaczyk Joanna – l. 19, Kamel Andrzej – l. 52, Karabowicz Janina – l. 86, Włodarczak Stanisława - l. 84, Stamm Józefa – l. 93, Nowicki Wojciech – l. 62, Przekaz Rajmund – l. 67, Garberek Gertruda – l. 93; Szponar Halina – l. 72; Jezierski Jan – l. 85; Szuda Jerzy – l. 62,

CHRZTY:

Szalek Juliusz Hadrian, Szmatuła Nadia Klementyna, Włodarczak Lena Joanna, Gołębiowska Kornelia, Markiewicz Oskar, Brylewska Magdalena, Czeszyńska Lena, Kasperkowiak Tymoteusz Maksymilian, Ellman Antoni, Markowski Stanisław, Szmigielski Maurycy Damian, Malicki Patryk Bogumił, Malicki Adam Stanisław, Nowicka Marta, Komisarek Zuzanna, Czerwińska Alicja, Suszka Jan, Suszka Adam, Bulik Sebastian Adam, Jeziorecki Stanisław, Matuszak Wiktoria Maria, Urbaniak Alan Wojciech, Stelmaszyk Nadia Maria, Stelmaszyk Marta, Wache Róża Maria, Jakubowska Marta Agnieszka, Matuszczak Wiktor Adam, Burdzińska Patrycja, Cedro Filip, Chodacka Oliwia, Kuc Aleksander, Chmielewski Antoni, Brzozowski Jan Jakub, Nowak Olga, Szafrńska Oliwia Maria, Kowalewski Maciej, Stachowiak Matylda, Zalewski Igor,

---

TERMINY UDZIELANIA SAKRAMENTU CHRZTU ŚW. ROK 2013

5 i 19 styczeń

2 i 16 luty

2 i 16 marca

6 i 20 kwietnia

4 i 18 maja

1 i 15 czerwca

6 i 20 lipca

3 i 17 sierpnia

7 i 21 września

5 i 19 października

2 i 16 listopada

7 i 21 grudnia

Obowiązkowa jest obecność rodziców i rodziców chrzestnych na spotkaniu w piątek – w przeddzień udzielenia sakramentu po wieczornej Mszy Św.